

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CE SARZA Imperatora Celem Rosyji.

z Wilna VS. 22 Lutego 1800 we Srzodę

z Petersburga VS. 10 Lutego.

General Infanteryi Xiążę Sibirskoy. General Lieutenant Turczaninow uwalnia się od służby. General Lieutenant Borszczow naznaczony General-Kommissarzem woijnym. General Lieutenant Lwow i otrzymał rangę Generala Infanteryi. General Majorowie zottaią General Lieutenantami: Szef regimentu muszkietyerow Borozdin 2; Kazanski woienny Gubernator Łuszczin 1. Półkownicy General Majorami: regimentu muszkietyerow Aleksiewa Engelhardt naznaczony Szefem regimentu muszkietyerow dawniey Graffa Razumowskiego; regimentu muszkietyerow Ferzena Boklanowski naznaczony Szefem regimentu muszkietyerow przedtym Bercha.

Podpółkownicy Półkownikami: regimentu garnizonowego Meszczerskiego i Gebauer; garnizonowego Retiuńskiego Sorokin; garnizonowego Komnatia Siemenow. Majorowie Podpółkownikami: batalionu artilleryi Siwersa Kozodaiew; muszkietyerow Sukowa Gincel, garnizonowego Dolhorukiego 2 Melianin. Leibgwardyi Siemionowskiy Kapitan Agalin Półkownikiem i komendantem złączonego batalionu gwardyi grenadyerow. Garnizonowego Bohdanowa 3 Półkownik Biegunow został komendantem; tenże stopień otrzymali w regimentie muszkietyerow Rozena Półkownik Ganżar; w garnizonowym Brozina Major Kitkin 1. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadczyć raczył ukontentowanie swoje półkom Kirafsyerow Michelsona 1, Delamberta, Eszena 2. Lewiza, Barkowa; dragonii Lwowa 2. Kinsona; huzarów Sucharewa, Lindenera Bobira i za znalezione u nich według przepisu liczbę koni.

Kopia z raportu Generala Infanteryi Graffa Worokcowa z Londynu 21 Stycznia r. 1800.

Wopisaniu niefortunnej bitwy 19 Września przez Generala Leutenanta Else- na nie znajdując uczynioney wzmianki o

tych regimentach i batalionach które bez porządku walczyć miały, za co najwyższą wolą waszey IMPERATORSKIEY MOSCI odjęto onym marz grenadyerski; rozumieć powinieniem, że pomieniony General prywatnie pisał, albo też któremu z wysłanych do Petersburga gońców zalecił ustnie o wszystkim raportować, nie czyniąc żadney różnicy między Półkami które armią składały. Takim zdarzeniem zasmucone regimenty; kommandanci zaś mnie rzecz przelożyli, jak następuje.

General Major Siedmoracki, którego regiment i batalion Eriksona nie tylko nie przestąpiły porządku, lecz awżsem dystyngwowały się najbardziej, Półkownik Baklanowski regimentu Ferzena, który nie był w bitwie z naszymi, lecz z Anglikami na prawym skrzydle, walczył mężnie, zachował szyk, posłuszeństwo i karność. Regiment General Majora Emme, bataliony Ogarewa i Miturzynna, nie znajdowały się obecnie w niefortunnym boiu, jako wysadzone później w Helder, i przyłączone do armii we 3. lub 4. dni po skończonym dziele.

Ponieważ zaś nie byłem oczewistym świadkiem, postanowiłem, zebrać najszybsze wiadomości, i przelać do Tronu. Xiążę d'York potwierdził zupełnie powieść Kommandantow naszych, przydając iż godni są litości; on zaś poczytał swoim obowiązkiem; ile najwyższy Kommandant armii przymierzoney, zaświadczyć Waszey IMPERATORSKIEY Mości niewinność regimentow i batalionow ukaranych za niesprawiedliwym raportem swojego Generala. Jakoż pisał do mnie o tym urzędownie; list jego oryginalny przyłączam, czekając od Tronu Najjaśniejszey odpowiedzi. Y to jeszcze przydad muszę, że regiment Zawaliszina na miejscu chorągwi straconey nieprzyacielską zdobył. Podchorąży Szczegotowitow uważając że nie mógł ratować znamienia, oderwał od drzewca, obwinął okolo siebie, i poległ. Inne 9 pozostałych chorągwi zupełnie są postrzelane.

Wypis listu Królewicy Xiążęcia d'York

do znajdującego się w Londynie Poła Rosyjskiego Graffa Woronkowa. d. 14 Stycznia. Uwiadomiony z największą żalnością, iż po nierzetelnym i niewiernym raporcie JEJEGO IMPERATORSKA MOŚĆ okazał nieukontentowanie swoje całemu Korpusowi wojsk Rosyjskich, które się znajdowały w Hollandyi, sądzę moim obowiązkiem oddać należną sprawiedliwość wielu żołtom, które w bitwach okazały równie chwalebna karność iak przykladne męstwo.

Regiment Siedmorackiego, batalion Eriksons d. 19 września zdobyły wioskę Warnehuizen, 700 jeńców, 3 armaty. 2 Pazdziernika nad Kanalem Alcmaar wzięły dwie batterye, nieprzyaciół do odwrotu przymusiły; 6 Pazdziernika dobyły wioskę Bakun, w niey cokolwiek jeńców. Regiment Ferzens 19 Września stał z Angielskim wojskiem na prawym skrzydle; walczył za męźnie i na pochwałę we wszystkich bitwach zasłużył. Bataliony Ogarewa i Mitiuszina wysadzone później w Helder, nie były w ogniu 19 Września; dnia zaś 2 i 6 Pazdziernika z regimenterem Emme zarówno dystryngowały się odwagą i porządkiem.

Bylem oczewistym świadkiem iak męźnie i karnie wszystkie regimenty Rosyjskie walczyły przeciw nieprzyaciółowi; za co im nieraz iako wódz najwyższy oświadczyłem podziękę; nie mogę więc patrzeć bez żalu że doznają skutków gniewu JEJEGO IMPERATORSKIEGO MOŚCIEGO; nigdy by się nie stało, gdyby o chwalebny armii postępowaniu był uczyniony raport sprawiedliwy. Nie przepomniałbym zaiste sam pisać do JEJEGO IMPERATORSKIEGO MOŚCIEGO, gdybym się nie lękał Onemu naprzykrzyć. Znając jednak że kocha swoje rycerstwo, i z ukontentowaniem oddaje sprawiedliwość każdemu, piszę do W Pana iako najwyższego Komendanta Rosyan w Anglii będących, przeświadczony że z zemną razem czujesz, iak bolesna rzecz jest żołnierzom, którzy swoją powinność spełnili; mieć zagniewanego Monarchę. Przełożysz więc wszystkim JEJEGO IMPERATORSKIEGO MOŚCIEGO, wojsku oddając sprawiedliwość za którą zasłużyło. Jestem z najwyższym szacunkiem. Fryderyk Xiążę d' York.

Za Najwyższym rozkazem General Prokurator donosi Plenipotentowi Hluskich mieszczan, Orszańskiemu Szlacheicowi Szostkiewiczowi, proszącemu o roztrząśnienie sprawy pomienionych mieszczan z Generalem Judyckim terazniejszym właścicielem miasteczka Hluka, którzy chcą uwolnić się z pod władzy onego; że gdy wyrok Bąbrzyckiego Powiatowego sądu poszedł przez apellacyą do Sądu Głównego Mińskiego, więc także potrzeba czekać końca sprawy porządkiem przepisany.

z Wiednia 19 Lutego z Gazety Wiedeńskiej.

D. 12 w Budzie Arcy Xiążę Pał-

tinus uroczyste obchodził doroczną pamiątkę narodzenia Cesarza Jmci; na ten Akt najzacieyń Magnatowie całego Królestwa zgromadzeni byli. General artilleryi Terzy w wieku bardzo podeszłym życie za kończył. Zaczawszy użyć wojskowo ieszcze pod panowaniem Karola 6, znajdował się na kampaniach Włoskich i Szyaskich, dając wszędy liczne dowody męstwa i przeczności.

Słychać że między Dworami naszym i Londyńskim nowe umowy podpisane zostały; woyna przeciw spólnemu nieprzyaciółowi silniey ma być popierana; spodziewamy się wkrótce przyśłania z Anglii summy znacznych. Wojska cyrkularne Szwabskie i niektórych Xiążąt Niemieckich wzięte na żołd W. Britanii, przed końcem terażniejszego miesiąca będą przyłączone do armii Arcy Xiążęcia Karola; rekrutów Węgierskich partye posyłamy codziennie ku Kenowi; rząd albowiem odebrał pewną wiadomość, iż nieprzyaciół w tych stronach zaczepnie postępować zamysła. Sam Arcy Xiążę tu jest spowizwany na wielką radę z Generałami która się odprawi przed zagaieniem nowej kampanii. Margrabia de Gallo przybył z Petersburga.

z Londynu 31 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Na powszechnym zebraniu właściciół Kompanii Wschodnio Indyjskiej, więkzością głosów 881 przeciw 636 Thornton obrany został Gubernatorem dwuletnim. Dnia wczorayszego obchodzono w Opactwie Westminsterkim uroczyste doroczną pamiątkę męczeństwa Karola. r. Słychać że synowie Xiążęcia d' Orleans prosili Ministrow naszych iedynie o wolny przejazd przez Anglią do Hamburga, z tamtąd udać się mając do matki swojej; wszyscy zaś oświadczyli, że przeciw Oyczyźnie broni nie poniosą. Hrabia d' Artois przez P. Pitt zapytany czy o tym rozumiał, nie dał odpowiedzi. Xiążęta w Falmonth Kwarantannę odprawują. Ieszcze niektórym regimentom Angielskim do Dublina pośpieszać kazano, gdzie powstała nieiskie zamieszanie z okoliczności Unii blisko następującej dwóch naroć. O wielkiej wyprawie ku brzegom nieprzyaciółskim nie wiemy. Powiadają, że brigada Xiążęcia d' Orange na wyspie Wight do 6 tysięcy pomnożona ma do niey należeć. Dawno już rząd żadnych raportow nie ogłasza; powieściom zaś gminnym trudno dać wiarę względem dzisiejszego stanu Rojalistow w Departamentach Zachodnich.

Zmarłego Washingtona życie domowe i publiczne, przynioty, dzieła i zasługi znane są światu; dość przeto jest wspomnieć; że się narodził w r. 1733 w Wirginii. Pod czas woyny siedmioletniej przywoził milicyom Amerykańskim z rezalnym powodzeniem; r. 1754 przed Generalem Francuzkim Villiers broni złożył przy-

muszony; będąc Adjutantem Generała Brad-
dock widział porażkę i śmierć wodza
swojego; przyczynił się do wypędzenia nie-
przyjaciół z całej Ameryki północnej
Canady, został Fokownikiem, r. 1759 słu-
żbę porzucił, zaślubił młodszą wdowę
Curtis, która oprócz dóbr obszernych w
Prowincji Wirginii, miała w gotowiznie
Kapitału 20 tysięcy F.S.

Gdy się zaczynały wiadome w kraju
rozruchy, Washington był Reprezentantem
Wirginii na kongresie; później najwyższym
komendantem wojsk Amerykańskich prze-
ciw Anglikom. Naśladował Fabiusza, wojnę
przewlekł, Amerykanom wycwiczył w rze-
mieście rycerskim. Skutkiem tej roztro-
pności były zwycięstwa pod Princetown,
Brunswick, i wielu innych miejscach-odwie-
sione, zwycięstwo pod Saratogą korpusu Bur-
goyta, odzyskanie straconej Philadelfii,
zakończenie wojny Angielskich w New York,
sławna Margrabiego Cornwallis w Yorktown
kapitulacja, nakoniec traktatem Paryskim
wolność i niepodległość Amerykanom przy-
znana w r. 1783. Potomstwa Washington
nie miał żadnego; trzech braci osiadłych w
Wirginii i siostrę, zaślubioną P. Fielding
Lewis.

*z Paryża 10 Lutego z Gazety
Frankfortskiej.*

Pierwszy Konsul wydał następującą
odezwę do całej armii Francuskiej. Umari-
ego są słowa, Generał Washington; mąż wiel-
ki co odważnie i szczerliwie walczył za
niepodległość Ojczyzny swojej. Pamięt-
ka jego drogą być powinna mianowicie
Francuzom, którzy dawniej za wolność Ame-
rykańską pod chorągwiemi zmarłego Rycer-
za, dziś za własną krew maszą przele-
wać. Pierwszy Konsul rozkazuje, ażeby
przez dni 10 wszystkie chorągwie i sztan-
dary w armiach RPtey na znak wdzięczno-
ści i żaloby czarną florą były przewiąza-
ne.

Powiadają, że Buopaparte jeśli po-
koy przed wiośnią nie będzie podpisany,
fsm stanie na czele armii nad Reńskiej;
Kada stanu w obozie jego ma się zuaydo-
wać. Tenże Ministrowi wewnętrznych inte-
resów zalecił, ażeby w wielkiej Galeryi
postanowione były posągi: Demosthena, An-
nibaia, Alexandra W. Scipionow, Brutusa,
Cicerona, Catona, Gorkawa Adolfa, Turca
niusza Xiążęcia de Condé, Admirala Du Guay
Trouln, Marlboruga, Eugeniusza, Mauri-
cego, de Saxe Washinktona, wielkiego Fride-
rika, Mirabeau, pięciu wodzów Republi-
kantkich którzy w ciągu terażniejszey
wojny gardło dali: Hoche, Dugommier,
Dampierre, Marceau, Joubert.

Ex Direktora Barthelemy pierwszy
Konsul Senatorom podał za Kandydata na
miejsce u nich wakujące, przypominając, że
ten mąż sprawując obowiązek Poselski,
traktat z Królami Pruskim i Hiszpańskim

podpisał. Ex Direktor zaś Carnot miano-
wany jest Generał Inspektorem armii Fran-
cuskiej na rewie. Lefevre za dni kilka ma
wziąć tytuł Generała Lieutenanta, jako na-
czelnik diwizyi zastępującej miasto RPtey
stołeczne, w którym najwyżsi urzędnicy
kraiowi mieszkają.

W Hiszpanii umarł niedawno mąż u-
czony Munnoz; ten literaturę w Ojczyźnie
swojej rozkrzewił; między innymi dziełami
tego najflawniejsze są pamiętniki w 130
tomach, w których zebrał i porządnie uło-
żył oryginalne listy i rapporta, Colomba, Pi-
zarra, Ximenesa, Corteza, i wielu innych
Hiszpańskich Wodzów, lub Ministrow na-
wniejszych w 16 wieku. Szef Departam-
entu topograficznego dziś wyjechał do
armii Włoskiej, wioząc ważne bardzo in-
strukcyje dla Generała Masseny. Wiadomość
o wielkim spisku niedawno odkrytym, któ-
ry miał rząd nowy wywracać, skończyła
się na znalezieniu pisma uszczypliwego prze-
ciw najpierwszym Urzędnikom krajowym.

W Departamentach Wendeyskich Gene-
ral Travot zupełną spokojność przywraca.
Na drzegu prawym Loire nie tylko Lapre-
valaye, ale też S. Aignan broń złożył; za
ich przykładem poszedł nakoniec Georges,
wydając Generałowi Brune 12 armat i 20
tysięcy sztuk ręcznego oręża, które z An-
glii niedawno odebrał. Brune po bitwie z
nim wygraney chcąc stoczyć drugą, z 30-
strzelców, Generałami Debelle i Gillot na
obserwacją wyjechał; niedaleko wioski
Thoir spotkał 4. Szuanow, między którymi
Georges się zuaydował; ten po całonoczin-
nej rozmowie ugodę podpisał na polu, przy-
rzekając Departamentu Morbihan i Cotes
du Nord rozbroić. Angielskie okręta wy-
ładowawszy broń, amunicyę, i pieniądze
dla rokoszaków, oddaliły się na głębinę.

Po przeyrzeniu Departamento-
wych rejestrow jest wiadomo, że 3 mil-
liony 11 tysięcy głosów było za przywie-
ciem nowej konstytucyi, przeciw niej tyl-
ko 1562. Na tę pamiętkę pierwszy Konsul
kazał czynić przygotowania do obchodu u-
roczystego, co jednak nie wprzód nastąpi, aż
po zupełnym uspokoeniu Departamentow
Zachodnich. Dnia wczorayszego w pałacu
Inwalidow General Lasne Ministrowi wojen-
nemu Berthier oddawał 72 chorągwie na
wojsku Tureckim dawniej zdobyte w Abu-
kir; przy tym zdarzeniu obydwu w mowach
swoich wiele mówili na pochwałę zmarłego
Generała Washingtona. Chamberlac w zam-
ku Lacheaux oskoczył 15, wodzow Szuan-
skich z diwizyi Frotte; wszyscy byli za-
cnego urodzenia; wszyscy w obronie po-
legli; pomieniony Hrabia dziś od wszystkich
opuszczony, dźwigać musi cały ciężar do-
mowej wojny.

Jeżeli pierwszy Konsul zagnany po-
trzebą uda się do armii nad Reńskiej, Gene-
ral Berthier z nim puiędzie; na on czas Car-
not będzie Ministrem wojennym; 30 Stycza-

nia w mieście Valence odprawilo się publiczne nabożeństwo od Konsulow nakazane, i pogrzeb wspaniały Piusa 6; pośród niezliczonych tłumow ludu zewsząd zgromadzonego, do tegoż miała ferce zmarłego Generala Championnet przeniesiono. Nie licząc półbrigad przeznaczonych do armii Włoskiej, Berthier uformować kazał w okolicach Besançon liczną rezerwę. W Departamentach zachodnich wojna chociaż się zdaje przybliżać do końca, Brune codziennie nowe posiłki odbiera; garnizon Bruxelli do niego posłano.

O nowym Francyi podziale to wiemy, iż liczba Departamentow zostanie dawniejsza, lecz z 6 tysięcy Cantonow nad 400 nie zatrzymamy. Prefektowie mieć będą od 8 do 30 tysięcy roczney pensyi. Z wyspy S. Domingo frutne rapporta przychodzą; wojna między Generalami Toussaint i Rigaud nieustająca, zniszczeniem grozi całej osadzie. Direktorowi Carnot w obowiązku Inspektorskim towarzyszyć będą: Petiet, Villemanzy, Vaublanc, i kilku innych. General en chef Massena przybywszy do Nice następujące wydał rozrządzenie:

Ponieważ wielu żołnierzy 18, 14, 21, 24, i 68 półbrigady opuściwszy swoje stanowiska, z bronią, bagażami, i chorągwiemi dezertowało; wszyscy więc którzy się dopuścili występku w armiach Francuzkich dotąd niedoświadczanego, sądowi wojskowemu oddani będą; chorągwie ich spalone być powinny. Pomienionych żołnierow 1200 zebrało się w Draguignan bez żadnego officjera, Massena rozkazał do armii powracać, odmówili; przysłaus półbrigada 25, wszystkich naklonił do myśli spokojniejszych. Obeszło się przecie bez krwi rozlania.

Brune wydał jeszcze dwie odezwy do ludu w Departamentach zburzonych, i do wojska swojego. W obudwóch wielomówi przeciw Anglikom, tych mieniąc sprawcami klęsk Francuzkich i wojny domowej. Mieszkańców zaklina, ażeby za przykładem idąc tylu innych, powracali do domow i zabaw wiejskich, Duchownych profi, aby lud oświecali. Współziomkowie, mówi nakoniec, broń składajcie, uczynię wszystko czego pragniecie, lecz naprzód broń złożyć potrzeba, póki jeszcze nie wybiła ostatnia godzina. W odezwie zaś do żołnierzy: Lud, powiada, cały świadkiem będzie, z jaką niechęcią idę przeciwko Francuzom, u czyniłem cokolwiek magłem chcąc oświecić obłąkanych: broń jednak wydać muszą nakoniec, bo rząd niechce, iak czynił dawniejszy, corocznie podpisywać ugodę z Szuanami, corocznie wojować.

Głoszą niektórzy, że Brune w bitwie z Szefem Szurnow Georges raniony został; ten liczył 15 tysięcy ludu, pierwszy nie miał nad 6 tysięcy i zwycięstwo otrzymał; jazda w mieście Nantes z obywatelow zebrała stawila się najlepiej. Bourmont cho-

ciaż ugodę podpisał, ludu swojego dotąd nie rozbroił. Buonaparte wysłał dziś gońca do Generala Masseny; kampania we Włoszech ma być wkrótce zagaioną; ponieważ wszelka nadzieia pokoju zginęła.

z Madrytu 21 Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Dwór nasz od początku Grudnia bawi w tej stolicy, i jeszcze długo mieszkać będzie; deszcz ustawiczny niepozwala przejechać do Aranjuez według dawnego zwyczaju. Król Jmć orderem Złotego Runa zaszczycić raczył Don Juana Alvaraz fryya Xiążęcia Pokoju, przedtym wojennego Ministra. Tak znakomity dowód względow Monarszych, przekonał każdego, że Xiąże z łaski nie wypadł. Do jednego z Portow Galicyi Korsarz Hiszpański niedawno przeprowadził statek Anglikom zabrany; co bardzo rzadkim jest dla nas zdarzeniem.

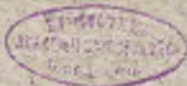
z Strasburga 6 Lutego z Gazety Frankfortskiej.

Posiłkowe wojska Szwajcarskie stoją dotąd w mieście i okolicach naszych; nie wiadomo gdzie im kaze ciągnąć Moreau, ku Niższemu albo też wyższemu Renowi. Francuzkie według odgłosu powszechnego wkrótce atakować powinny Moguntcykow; tym sposobem zagaiona będzie druga w Niemczech kampania. General S. Suzanne od nas wyjechał niedawno zmierzając do Moguncyi.

z Stuttgardu 8 Lutego z Gazety Frankfortskiej.

D. 3 wyszedł rekrykt panującego Xiążęcia, zaciągający się do wybrania w kraju Wurttembergkim 4 tysięcy rekrutow; ponieważ zaś są słowa onego, Cesarz Jmć nato pozwolił, nie trzeba było się spodziewać żadney opozycyi od Stanow krajowych; lecz gdy rzecz poszła przeciwnym sposobem, Xiąże został przynaglonym przystąpić do zaciągu wojskowego opuściwszy formalności, ażeby snadź niepotrzebną czyniąc przewłokę nie uchybił obowiązkom, iakie wkłada na niego dostojność Xiążęcia Rzeszy Niemieckiej.

D. 11. Zmarły Xiąże Wurttembergski w r. 1759 ustanowił order S. Karola, którym nadgradzane być miały dzieła rycerskie żołnierzy krajowych. Panujący teraz Xiąże uczyniwszy odmiany niektóre; pomieniony Order nazywać kazał: Orderem zasługi wojenney. Szefem jest sam Xiąże, Kawalerami wszyscy Xiążęta Domu Wurttembergkiego; inni zaś będą podzieleni na 3 klasy: Wielkiego Krzyża, Kommandorow, i Kawalerow; chcąc order otrzymać, potrzeba się dystyngwować na wojnie, lub 25 lat służyć. Corocznie 6 Listopada zjazd Kawalerow powszechny. Pierwszemi Kawalerami Wielkiego Krzyża zostali Generalowia Lieutenanci, Hugel, Nicelai.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna VS. 22 Lutego 1800 we Srzodę.

z Stockholmu 4 Lutego z Gazety
Hamburgskiej.

Król Jmć uczyniwszy potrzebne rozrządzenia do przyszłej koronacji swojej, i zgromadzenia czterech stanów narodu Szwedzkiego w Nordkoeplingu, powrócił do naszej stolicy. Baron Armfeld za regencyi Xiążęcia Sudermańskiego od czci i urzędów odsadzony, pozyskał wszystko z łaski Monarszey; jest dziś Generałem Lientenantem, i General Adjutantem Króla Jmci. Dla niedostatku zboża przedawanie wódek w całym kraju zabronione jest pod każdą 300 talarów.

z Luxembourga 2 Lutego z Gaze
ry Hamburgskiej.

Kommanderujący twierdzą General odebrał ściśle rozkazy sżeby iak nuyprędey wysyłał artilleryą, amunicyę, ekwipaże polowe. Słowem cokolwiek potrzebnego bydz może dla wielkiej armii, która zdaie się przeznaczona do ważney wyprawy na prawym brzegu Renu, i zgromadza się w powiecie Hundersruck; Konie zewsząd prowadzą do obozow. General en chef Moreau wkrótce jest spodziewany do Ehrenbreitsteinu; armia jego wynosi 140 tyficy zbroynego ludu; ma dokazywać trzema diwizyami.

z Hagi 8 Lutego z Gazety Ham
burgskiej.

Negocycyę między Direktorami Batawów i połem Francuzkim Semonville rozpoczęte, dotąd ukończone nie są. Pamiętno jest każdemu, jakim sposobem r. 1795 Siyes i Rewbell podpisując z nami traktat wiadomy pokoju i przymierza; przyłączyli do RPtry Francuzkiej twierdzę Maftricht, Venloo, i całą Flandryą Hollenderską z miastami; Sluys, Sas de Gand, Hulst, Axel, Philippine, nadto port i miasto Flesinge wspólnie bydz powinno obu narodom do końca terażniejszey wojny. Za to wszystko nadgradzając przyrzekli nam wyżey pomienieni Pełnomocnicy dać część Prowincyi Niemieckich nad Renem zawoioowanych.

Dziś inaczej się dzieie. Konsul Buonaparte niechcąc lub nie mogąc ustępować krajow, których los jest niepewny, zgodził się na ustąpienie Batawom dzierżaw, które do różnych Xiążąt należały w kraju naszym; między innemi Margrabstwo Bergopzoom do Elektora Palatina Bawarskiego; majątek duchownych i Emigrantow Brabantkich; lecz ponieważ to wszystko nie odpowiada więksey bez porównania wartości dzierżaw przez nas Francuzom ustąpionych; Buonaparte pozwolił na potrącenie pewney summy z owych stu millionow złotych Hollenderskich, którą r. 1795 obowiązaliśmy się wypłacić za majątek nieruchomości Stadbudera, zbroiownie, arsenaly nazy, które prawem wojennym do zwycięzców należały.

Minister Stanow Ameryki północney Murray urzędownie doniósł Direktoryatowi naszemu o śmierci Generała Washingtona; po którym sam z całym dworem, i wszyscy u nas Amerykanie żalobę wzięli; lecz to jest najmniejszy dowód wdzięczności narodowej dla tego męża, który według wyrazow kongressu, pierwsze miejsce trzyma w sercu współziomkow swoich. Kupcy Amsterdamu w listach Londińskich odebrali smutną wiadomość o zabranii miasta Batawii stolicy osad naszych w Indyj wschodniej; tam Anglicy 12 millionow Złot: Hol: w skarbie Kompanii znaleść mieli. Czekać trzeba urzędowego rapportu Admiralięi Angielskiej.

Dzisiejszey nocy wielki u nas był ruch; nagle po całym mieście głosić zaczęto. iż eskadra Angielska pod Scheveling stanęła grożąc wylądowaniem. Natychmiast wszystkie woyska pod bronią stały; mocne podiazy wysłane ku brzegom doniosły, że wiadomość z prawdą się nie zgadza. To zdarzenie stało się przyczyną do wielkich sprzeczek między Generałami Augereau i Daendels; ostatni nie czekając rozkazow pierwszego woyska Batawskie do boiu chciał prowadzić.

z Zurich i Lutego z Gazety Frankfortskiej

Przed kilku dniami słyszeć się dało strzelanie z armat i ręcznej broni na prawym brzegu Renu; wiemy teraz, iż między Schaffhausen i Eglisau była utarczka w której kilkuset Francuzów raniono. Dla armii Generała Moreau przywieziono wiele pieniędzy z Paryża. Ten wódz znajduje się w Bazilei, ufiliąc kraj nasz opatrzyć zbożem, którego wielki niedostatek czuemy Wojska polikowe Szwajcarskie, których być miało 18 tysięcy, wszystkie są dziś w Strasburgu i Moguncyi; tam umundurowane, uzbrojone, na żołd Francuzki wzięte, będą podzielone na 3 półbrigady.

z Auszburga 6 Lutego z Gazety Frankfortskiej.

Z Wenecyi wiadomość odbieramy, iż elekcyja nowego Papieża nie rychło nastąpi. Arcy Xiążę Karol oglądał sam z nie-którymi Generałami wszystkie półki Austriackie w Szwabii rozłożone. Urlopowani Oficyerowie do chorągwi spieszenie powracają. Cała armia jest w stanie najlepszym, i w zupełnym komplecie; Arcy Xiążę dni kilka chorował; teraz powraca do zdrowia. Przywiązanie żołnierzy do wodza walecznego i doświadczonego, opisane i wychwalone być nie może. Spodziewać się kampanii nad inne zaciętej i krwawej. Przez Memmingen do magazynów na różnych miejscach założonych nieustannie prowadzą mąkę, furazę, pieniądze.

z Berna i Lutego z Gazety Frankfortskiej.

Odnawia się pogłoska że kraj Szwajcarski pod czas następującej kampanii neutralnym zostanie. Brat Ministra wojennego Berthier miał przywieść instrukcyje do tego stosowne. Czekamy przybycia Posła Reinhard; ten wszelką trudność rozwiąże. W okolicach jeziora Constanckiego

zgrupadza się wiele regimentów Austriackich; podobno wkrótce Ren zacząć przechodzić. Senat nasz rozkazał, ażeby Księga praw kriminalnych dla narodu Szwajcarskiego nową napisano, stosując się ile możliwości do Francuzkiej. Sędziowie karę śmierci mogą zamienić na 11 letnie więzienie.

D. 2. Kommissya prawodawcza rozdzieliwszy się na dwie części, napisała dwa projekta przyszłej konstitucyi dla Szwajcarów. Narod nie wie którego się trzymać; niektórzy obywatele rozumieją, że po odrzuceniu obudwuch, trzeci projekt napisany będzie. Gdy Ex Dyrektorem Laharpe i Secretan przeczytano wyrok władzy wykonawczej, nakazujący aby się oddalać nie śmieli z tego miejsca na którym teraz mieszkają; Secretan odpowiedział iż nie jest obowiązany słuchać podobnych rozkazów, i wyjedzie z Lauzanny iak tylko mu pozwolą interesy. Toż samo rzekł Laharpe w skromniejszych wyrazach.

D. 4. Władza wykonawsza pilnie się zatrudnia przywróceniem sił krajowych do stopnia dawnego. Nowa półbrigada nie dawno uformowana w mieście naszym, z 3 batalionów złożona, nie przedzy dopelnioną zostanie, aż rejestra skarbowe pokażą że narod może ją utrzymywać na żołdzie swoim. O wojskup osilkowym do Strasburga wyslanym nie mówimy; tamte albowiem Francuzi odzieniem, bronią, i żołdem opatrzyć muszą. Dziś i wczora w Senacie były wielkie spory względem dwóch do nowy konstitucyi projektów. Poszedł naprzód pod roztrząsanie napisany przez większą część kommissyi prawodawczej; z tego artykułu: że Senat zachowujący będzie rzazem, iak u Francuzów, do Elekcyi wpływał, wymazano; zachowując porządek reprezentacyi i elekcyi iakiegośmy dotąd używali. Powiadają wodzowie Francuzcy, że armia ich nad Renem do 150 tysięcy będzie pomnożona.

Folwarki w Gubernii Mińskiej Powiecie Ihumieńskim nad Rzeką Berezyną położone, Lipsk, Kołbcza, Kazimierzow, Lipnica, Ostrowki, Naborki i Zakucie; każdy z osobna wymierzony, doskonale omappowany i okopczoney, w właściwych obrembach z Poddaniństwem w znaczney obszerności, Gruntow, Łak, i Pułczy Handlowney, wewnątrz siebie mają Rzeki Handlowne Berezynę i Olszę do Rygi, przytym wyrabiają się szmelcugi, Potażę, Dziekiecie, &c. Są do przedania na wieczność, ktoby życzył nabyć na Kontraktach Mińskich i Nowogrodzkich znajdzie w Kancellaryach informacyą z kim oto ma traktować. WJPan Antoni Woytulewicz Doktor Filozofii, Profesor Szkół dawniey Narodowych posiadający umiejętność języka Francuzkiego, Łacinskiego &c. Nauk: Fizyki, Matematyki, Retoryki &c. bawiący się dotąd w Nowogrodzku dawaniami lekcyi Francuzkich, oświadcza dopiero Przes: Publiczności, iż chce poświęcić swoją usilność, przymioty, talenta ku powszechnemu oświeceniu Kraiowej młodzi. Prżeto jeżeliby kto w tym zamiarze mieć u siebie życzył takiego Nauczyciela, zgłosić się raczy do Nowogrodka.